

[Lembourn.]

sættes ud af funktion i det øjeblik, en accepteret forskudsangivelse viser, at den pågældende skatteborger har haft en anden ændring i sit indkomstgrundlag end det procentuelle. Det er vigtigt for os, og det konstaterer vi med tilfredshed.

Men der er stadig det tilbage, at dette lovforslag stiller skatteborgerne ringere, end de står i dag. Man vil ikke kunne undgå, at der kommer mange tilfælde af afvigelser mellem det procentuelle fastsatte indkomstgrundlag og det faktiske indkomstgrundlag for den enkelte skatteborger. Hvis det af finansministeren fastsatte indkomstgrundlag ligger højere end det faktiske, må de pågældende altså nu bevise, at der ikke er overensstemmelse. Derfor betyder dette lovforslag et yderligere besvær for skatteborgeren, sandsynligvis også en hel del administration, og derfor er vi så betænkelige ved det, som vi er. Vi har den opfattelse, at det havde været bedre, om man havde holdt sig til den aftale, man i sin tid i den forrige regeringsperiode indgik med kommunerne om de individuelle ændringer, indtil man engang — det skulle kun være et overgangsfænomen — kunne nå frem til et skattesystem, som fungerede bedre end det nuværende.

Vor modstand skal ikke opfattes sådan, at vi ikke er enige i, at man selvfølgelig skal prøve på at nærme betalt skat så meget som muligt til slutskat; det er klart, det skal man. Men når det gøres på en måde som foreslået her, hvor efter vores opfattelse skatteborgeren bliver stillet dårligere, end han er i dag, må der en eller anden form for balance til, og derfor har det konservative folkeparti fremsat lovforslag om ændring af ligningsloven, som herefter skulle indeholde en bestemmelse om en appelinstans, nemlig skatterådene. Vi har den opfattelse, at når man giver ministeren denne bemyndigelse, er det nødvendigt, at man sikrer skatteborgerne en klageadgang til skatterådene med hensyn til de afgørelser, som de kommunale ligningsmyndigheder har truffet.

Muligheden for at appellere forskudsregistreringsmyndighedernes afgørelser til skatterådene skal imidlertid — og det gør det efter vores opfattelse praktisk muligt at gennemføre vores forslag — kun gælde de skattepligtige, der, efter at de har fået den

procentuelle forhøjelse at vide, anmoder om en individuel afgørelse.

Den foreslåede bemyndigelse til ministeren vil kunne bringe en lang række skatteborgere i den situation, at der er en stor forskel mellem den generelt fastsatte indkomst og den eksisterende, men vi har den opfattelse, at ville man her i folketinget acceptere den appelinstans, vi har foreslået, ville skatteborgeren trods alt føle sig noget mere sikker.

Man har indvendt imod vores forslag, at man skal drøfte det med kommunerne først, og det kan da også være rigtigt, men det er jo til at forudse, hvad kommunale myndigheder vil svare. Det er nu engang sådan, at ingen bryder sig om at have en instans over sig, som ens afgørelser kan appelleres til. Så vi kender sådan set dette svar på forhånd.

Ministeren har i udvalget — og det gælder sådan set alle partier — udtalt sympati for tanken. Derfor mener vi ikke, at det er nødvendigt at afvente denne drøftelse med kommunerne. Det er vores opfattelse, at det er en sag, som skal afgøres her i folketinget, og vi mener også, at det bør være nu.

Man har også haft indvendinger imod, at eventuelle klager skulle have opsættende virkning. Når vi har indsat dette i vores forslag, er det, fordi vi regner med, at vi dermed kan fremtvinge en hurtig behandling af de pågældende forskudsregistreringer. Og dette, at man for en gangs skyld kan sætte skub i behandlingen af skattesager, ville ikke være så værst.

Man har stillet det spørgsmål, også som en slags indvending, hvad den kommunale ligningsmyndighed skal gøre, hvis nu skatten ændres i årets løb efter skatterådets afgørelse. Jeg mener ikke, at det er nogen egentlig indvending, for såfremt der fremkommer nye oplysninger, er det vel naturligt, at man ændrer; det gør man jo også nu.

Man har også spurgt: hvis skatterådet nu tiltræder kommunens afgørelse, hvad så med det for lidt opkrævede beløb? Men det er jo heller ikke nogen indvending, for det kan man så fordele til betaling over resten af året.

Vi har altså den opfattelse, at vores lovforslag er praktisk gennemførligt, og det har i princippet mødt sympati overalt. Når vi gerne vil have det igennem nu, er det, fordi det hænger ganske nøje sammen med be-